Terug naar Bijbel index | Terug naar Boek index

Jozua 5

1 Zodra al de koningen der Amorieten aan de westzijde van de Jordaan en al de koningen der Kanaanieten aan de zee hoorden, dat de Here de wateren van de Jordaan voor het aangezicht der Israelieten had doen opdrogen, totdat zij erdoor getrokken waren, versmolt hun hart en zij hadden geen moed meer vanwege de Israelieten.
2 Te dien tijde zeide de Here tot Jozua: Maak u stenen messen en besnijd de Israelieten opnieuw, ten tweeden male.
3 Toen maakte Jozua zich stenen messen en hij besneed de Israelieten op de Heuvel der voorhuiden.
4 Dit nu was de reden, waarom Jozua hen besneed: al het volk van het mannelijk geslacht, dat uit Egypte getrokken was, alle krijgslieden waren in de woestijn onderweg gestorven, nadat zij uit Egypte getrokken waren.
5 Want al het volk dat uitgetrokken was, was besneden geweest, maar al het volk dat geboren was in de woestijn onderweg na de uittocht uit Egypte, had men niet besneden.
6 Want veertig jaren zijn de Israelieten door de woestijn getrokken, totdat het gehele volk omgekomen was, de krijgslieden, die uit Egypte getrokken waren, die naar de stem des Heren niet gehoord hadden, aan wie de Here gezworen had, dat Hij hun niet zou laten zien het land, waarvan de Here hun vaderen gezworen had, dat Hij het ons geven zou, een land, overvloeiende van melk en honig.
7 Maar hun zonen heeft Hij in hun plaats gesteld; dezen heeft Jozua besneden, want zij waren onbesneden, omdat men hen onderweg niet besneden had.
8 Toen het gehele volk zich tot de laatste man toe had laten besnijden, bleven zij waar zij waren in de legerplaats, totdat zij hersteld waren.
9 En de Here zeide tot Jozua: Heden heb Ik de smaad van Egypte van ulieden afgewenteld. Daarom noemt men die plaats Gilgal, tot op de huidige dag.
10 Terwijl de Israelieten te Gilgal gelegerd waren, vierden zij het Pascha op de veertiende dag van die maand, des avonds, in de vlakten van Jericho;
11 En zij aten, daags na het Pascha, van de opbrengst van het land, ongezuurde broden en geroost koren, op dezelfde dag.
12 En het manna hield op, daags nadat zij van de opbrengst van het land hadden gegeten. Dus hadden de Israelieten geen manna meer, maar zij aten dat jaar van wat het land Kanaan opleverde.
13 Het gebeurde nu, terwijl Jozua bij Jericho was, dat hij zijn ogen opsloeg. Zie, daar stond een man tegenover hem met een uitgetrokken zwaard in de hand. Jozua trad op hem toe en vroeg hem: Behoort gij tot ons of tot onze tegenstanders?
14 Doch hij antwoordde: Neen, maar ik ben de vorst van het heer des Heren. Nu ben ik gekomen. Toen wierp Jozua zich op zijn aangezicht ter aarde, boog zich neer en zeide tot hem: Wat heeft mijn heer tot zijn knecht te zeggen?
15 En de vorst van het heer des Heren zeide tot Jozua: Doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats waarop gij staat, is heilig. En Jozua deed dit.

vorig hoofdstuk | volgend hoofdstuk

From:
https://studie.famvisser.net/ - **Studie Pagina Chavoerah Maqor**

Permanent link:
https://studie.famvisser.net/doku.php?id=jozua5

Last update: **2022/05/06 21:59**